

C/2024/2893

25.4.2024

Publikacja wniosku o rejestrację nazwy zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych

(C/2024/2893)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 51 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ⁽¹⁾ w terminie trzech miesięcy od daty niniejszej publikacji.

JEDNOLITY DOKUMENT

„Söke Pamuğu”

Nr UE: PGI-TR-03016 – 2.10.2023

ChNP () ChOG (X)

1. **Nazwa lub nazwy**

„Söke Pamuğu”

2. **Państwo członkowskie lub państwo trzecie**

Turcja

3. **Opis produktu rolnego lub środka spożywczego**

3.1. *Typ produktu*

Klasa 2.14. Bawełna

3.2. *Opis produktu, do którego odnosi się nazwa podana w pkt 1*

„Söke Pamuğu” to surowe włókno bawełny uprawianej w regionie Söke. Otrzymywane jest ono z następujących odmian: Gloria, Claudia, Carmen, Deltapine, Julia, Lydia, Beyaz Altın, DP396, Famosa i Nazilli 84.

Tabela 1

Cechy charakterystyczne „Söke Pamuğu”

CECHA	WARTOŚĆ
Plon bawełny (kg/ha)	460–550
Długość włókien (mm)	28–32
Wartość wskaźnika Micronaire	3,9–4,7
Wytrzymałość na rozciąganie włókien (g/tex)	29–37
Dojrzałość włókna (%)	0,86–0,87
Jednorodność długości włókien (%)	84–86
Stopień zaźółcenia włókien (+b)	7–10
Klasa koloru	(21-1)–(41-1)
Liczba zanieczyszczeń we włóknach – (TrCnt)	9–63

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1151/oj>.

Zawartość krótkich włókien (%)	6–8
Zawartość długich włókien (%)	83–87
Stopień jasności włókien (Rd)	76–87
Włochatość (%)	3–6
Wskaźnik przędzalności	125–185
Zawartość wilgoci (%)	7–8,5

3.3. *Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego) i surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)*

3.4. *Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na określonym obszarze geograficznym*

Poniżej wymieniono etapy produkcji „Söke Pamuğu” na określonym obszarze geograficznym:

- Selekcja i pozyskiwanie materiału siewnego
- Przygotowanie gleby
- Sadzenie
- Nawadnianie i nawożenie
- Pielęgnacja roślin (z wyłączeniem zbioru)
- Zbiór

3.5. *Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itp. produktu, do którego odnosi się zarejestrowana nazwa*

—

3.6. *Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania produktu, do którego odnosi się zarejestrowana nazwa -*

Na opakowaniu musi być wydrukowane logo ChOG. Jeżeli nie można go umieścić na opakowaniu, logo ChOG musi być widoczne w punktach sprzedaży.

4. **Zwięzłe określenie obszaru geograficznego**

Obszarem geograficznym produkcji „Söke Pamuğu” jest całe terytorium dystryktu Söke w prowincji Aydın w Turcji.

5. **Związek z obszarem geograficznym**

Bawełna Söke Pamuğu jest uprawiana w regionie Söke z wykorzystaniem zróżnicowanej gamy nasion bawełny (Gloria, Claudia, Carmen, Deltapine, Julia, Lydia, Beyaz Altun, DP396, Famosa i Nazilli 84). Charakteryzuje się ograniczonym współczynnikiem zażółcenia, połyskliwym wyglądem i wydłużonymi włóknami. Powstałe z Söke Pamuğu przędze cechują się cienkością i wytrzymałością.

W regionach Turcji, w których uprawia się bawełnę, temperatury osiągają najwyższy poziom w czerwcu i lipcu. Wysokie temperatury negatywnie wpływają na krzewy bawełny w innych regionach. Wiejące latem w dystrykcie Söke wiatry meltem przyspieszają parowanie i transpirację w roślinach. Wiatry te obniżają wilgotność gleby i zmniejszają tym samym ryzyko chorób roślin oraz sprzyjają ich wzrostowi. Warunki wietrzne w dystrykcie Söke są zazwyczaj określane jako łagodne i delikatne. Ze względu na położenie dystryktu bardziej w głębi lądu w porównaniu z obszarami przybrzeżnymi oddziaływanie morza jest mniejsze. W związku z tym wiatry w Söke są zazwyczaj słabe i nie osiągają dużych prędkości. Wiatry meltem są często odczuwalne w miesiącach letnich, zwłaszcza po południu i wieczorem. Mają one efekt chłodzący i nieznacznie obniżają temperatury oraz zapobiegają problemom związanym ze stresem wysokiej temperatury u roślin.

Rzadko występujące w dystrykcie Söke przymrozki nie szkodzą krzewom, a zatem nie zmniejszają wydajności produkcji bawełny. Na bawełnę uprawianą w regionach Morza Egejskiego, Çukurova i południowo-wschodniej Anatolii wpływ mają niskie poziomy wilgotności i wysokie temperatury. W związku z tym długość włókien, wartość wskaźnika Micronaire, wytrzymałość na rozciąganie włókien, ich dojrzałość, jednorodność ich długości, stopień zażółcenia (+b) i klasy koloru są wyższe w przypadku Söke Pamuğu niż bawełny pochodzącej z innych regionów.

Cechy Söke Pamuğu są ściśle powiązane ze strukturą gleby w dystrykcie Söke. Struktura gleby jest istotnym czynnikiem wpływającym na właściwości bawełny. Dobrze przepuszczalne, zachowujące wilgoć i żyzne gleby sprzyjają rozwojowi korzeni krzewów bawełny oraz zapewniają ich prawidłowy wzrost. Wartość pH gleby waha się od 6,5 do 7,55. Wysoka zawartość w glebie makroskładników pokarmowych, takich jak azot, fosfor i potas, zwiększa wydajność odziarniania Söke Pamuğu i zapobiega powstawaniu niepożądanego żółtego zabarwienia bawełny.

Sadzenie nasion Söke Pamuğu odbywa się w ostatnim tygodniu kwietnia. Okres zbioru przypada 150–155 dni później, w pierwszym tygodniu października. Zbiór w październiku gwarantuje, że klasa koloru Söke Pamuğu mieści się w przedziale 21-1 i 41-1. To prowadzi z kolei do uzyskania wysokiej jakości przędzy bawełnianej o doskonałym kolorze i wysokiej jakości.

Średnia roczna temperatura w dystrykcie Söke wynosi 17,4 °C. Temperatury przekraczają 20 °C w czerwcu (gdy następuje zawiązanie torebki nasiennej), 25 °C w lipcu (okres kwitnienia) i 30 °C w sierpniu (okres rozwoju torebki nasiennej). Stres wysokiej temperatury nie ma negatywnego wpływu na Söke Pamuğu. Torebki nasienne otwierają się całkowicie w okresie zbioru, gdy temperatura spada do 15 °C. Pełne otwarcie torebki nasiennej podczas zbioru wpływa na niski stopień zażółcenia Söke Pamuğu.

Roczne opady w dystrykcie Söke wahają się od 450 mm do 575 mm. Taka ilość opadów zapewnia optymalny wzrost i produktywność Söke Pamuğu. Kluczowe znaczenie dla zaspokojenia zapotrzebowania rośliny na wodę mają zatem zarządzanie nawadnianiem i monitorowanie opadów deszczu. W fazie wzrostu Söke Pamuğu (w czerwcu) długość korzeni sięga do 15 cm w głąb gleby. W tym okresie ograniczonych opadów deszczu wymagana ilość wody wynosi około 40–60 mm. Producenci wykonują w tym czasie nawadnianie 2–3 razy. Czynione są starania, aby podczas nawadniania rośliny nie były narażone na bezpośredni kontakt z wodą, ponieważ pomaga to chronić je przed chorobami. Ponadto w produkcji bawełny co do zasady uważa się, że nadmierne nawadnianie prowadzi do spadku jakości produktu. Dzięki starannemu zarządzaniu praktykami nawadniania oraz uwzględnieniu poziomu opadów deszczu rolnicy mogą zapewnić Söke Pamuğu odpowiednią wilgotność do wzrostu i rozwoju. W ten sposób jakość produktu nie ulega pogorszeniu. Ich doświadczenie poprawia jakość bawełny i – w konsekwencji – przędzy. Zazwyczaj w dystrykcie Söke w lipcu i sierpniu występują tylko niewielkie opady deszczu. Służy to poprawie jakości produktu ze względu na obniżoną wilgotność.

Włókna osiągają największą długość, gdy temperatura w nocy wynosi 18–20 °C (w zależności od genotypu). W dystrykcie Söke formowanie się bawełny następuje około 70.–75. dnia, a włókna bawełny tworzą się w czerwcu i lipcu, gdy średnia temperatura w nocy wynosi 19–23 °C. Średnia temperatura w ciągu dnia w lipcu i sierpniu wynosi 30–35 °C. Dzięki takim warunkom Söke Pamuğu cechuje większa długość włókna niż wynosi średnia w Turcji. Cienkość włókna jest proporcjonalna do długości i wzrasta wraz ze wzrostem długości. Długość włókna jest źródłem informacji na temat tego, w jaki sposób bawełna może być wykorzystana w przemyśle włókienniczym. Poziom wpływ na jakość różni się w zależności od metody przędzenia stosowanej dla danej długości włókna. Maksymalna długość włókna Söke Pamuğu wynosi 32 mm, a cienkość wynosi 3,9–4,7 mikrometra. Klasyfikując długość włókna bawełnianego, można ją sklasyfikować jako „dość wysoką długość staplową” w oparciu o klasę długości.

Na parametry jakościowe bawełny, takie jak kolor i wskaźnik Micronaire, większy wpływ mają warunki środowiskowe i techniki uprawy niż struktura genetyczna odmiany. W szczególności znacząco wysoki jest wpływ środowiska na klasę koloru i cienkość włókna.

Cienkość, po długości, jest jedną z najbardziej poszukiwanych cech bawełny. Im cieńsze włókna, tym wyższa gęstość liniowa i mniejsza nieregularność. Przędza wykonana z cienkich włókien cechuje się większą wytrzymałością i jednorodnością niż przędza wykonana z grubych włókien. Cienkość Söke Pamuğu wynosi 3,9–4,7 µg/cal.

Produkcja bawełny stała się tradycją w dystrykcie Söke. Roślinę tę uprawia się w tym dystrykcie od 1700 r. W latach 30. XIX wieku żagle statków osmańskiej floty były utkane z przędzy wyprodukowanej z „Söke Pamuğu”.

W latach 1950–1980 w Turcji następowała znaczna migracja z obszarów wiejskich do miast, co doprowadziło do gwałtownego spadku liczby ludności na wsi. Poziom dochodów w dystrykcie Söke utrzymuje się jednak na stałym poziomie dzięki produkcji bawełny i nie odnotowano znaczącego odpływu populacji.

Corocznym, tradycyjnym wydarzeniem w dystrykcie Söke jest festiwal Söke Pamuk. Festiwal ten odbywa się zazwyczaj między 1 a 6 października. Wydarzenie to upamiętnia tradycję produkcji bawełny w Söke, łączy producentów bawełny i podkreśla bogactwo kulturowe regionu.

W ramach festiwalu Söke Pamuk mogą odbywać się różne wydarzenia, takie jak wycieczki na pola bawełny, pokazy zbioru bawełny, koncerty, wystawy, degustacje lokalnych dań, tańce ludowe i wiele innych. Festiwal jest miejscem spotkań dla producentów bawełny, lokalnych mieszkańców i gości oraz jest okazją do prezentacji przemysłu bawełnianego i kultury regionu.

Odesłanie do publikacji specyfikacji

—
